

Publicerad 2009-09-22 12:23 av CharlieShane

*Då och då tänkte jag skriva om personer som på något sätt varit eller är betydelsefulla i mitt liv. Idag berättar jag om Lovisa*

## **Hyllning I**

Jag var nio år när jag först träffade Lovisa. Nyinflyttad och nervös inför första skoldagen satt jag och bara stirrade på henne. Hon såg sjuk ut, blekare än de andra barnen och mager. Detta förklarades som "solallergi".. Många timmar gick sedan åt att försöka lista ut hur man kunde vara allergisk mot solen, självaste livet.

Lovisa var den med bra betyg, anständiga föräldrar och väluppfostrad. Inte förrän på högstadiet började vi bli riktiga vänner. Bästisar.. Lovisa var den man rymde till när det var jobbigt hemma, som tröstade utan att fråga, som lyssnade utan att döma.. I skolan började vi tjuvröka i buskarna då Lollo's storebror gärna köpte ut cigaretter åt oss. Lucky Strike var vår favorit och jag hade hört att om en stjärna bildades i filtret skulle vi få en limpa gratis.. Vi fick ihop många stjärnor men såg aldrig röken av limporna. Vi försökte blåsa rökmoln men istället började vi hosta och ålade på backen på grund av nikotinkickarna vi fick.

Så en dag i esset av våran rebelliska läggning fick vi för oss att göra häxblandningar och sno sprit ur våra föräldrars barskåp. Hemma hos henne hittade vi inte mycket men desto mer hos mig. Vi blandade rödtjut, öl, sheridan och whiskey i en stor PET-flaska, och som om det inte räckte skulle vi även envisas med att dricka den i skolan. Så vi återvände till buskarna och turades om att klunka i oss... Fulla som ägg blev vi och gapade desto mer på kommande SO lektion. Våran lärare Kjell (redan då en gammal fossil) märkte tack och lov inget. Men kul hade vi..

Lovisa var allergisk mot det mesta visade det sig, och även mot Jörgen, som hade valt ut henne som sitt mobboffer. Jag som alltid hade varit av den tuffare varianten och fruktansvärt obstinat slet tag i hans hår och sopade ner honom på backen när han ännu än dag gav sig på henne.. Lovisa blommade upp i eksem och röda fläckar, helt enkelt för att hon hade blivit så rädd.

Efter det hörde vi aldrig mer ett pip från Jörgen..

Lovisa och jag läste franska ihop, vi avskydde (såklart) vår lärare Karin. Så en dag klämmer Karin ur sig att det ska komma ett lass franska utbytesstudenter till oss . Så Annabelle flyttade in hos Lovisas familj, likaså jag då jag under mina familjeförhållanden inte kunde ha någon hemma.

Vi blev förälskade i dem alla, de var så vackra, de franska pojkarna och vi kunde inte slita oss .. Det mest intressanta var att de hade med sig hasch. Så vi visade dem våran "smygbuske" och de visade oss hur vi skulle röka. Efter ett tag återvände vi till gruppledarna höga som hus, flamsiga och allmänt dumma i huvudet. När fransoserna sedan åkte hem blev vi avstängda i en vecka.. Men det gjorde oss inget, vi hatade ju skolan..

Det värsta vi visste var folk snöt sig på allmän plats, och rosslade upp slemloskor och äcklade sig. Så när vi var i Karlstad en dag hade vi fått nog. Vi gick in på en av de finare restaurangerna och beställde varsin kopp thé. Våra jackfickor var fyllda av så mycket toapapper som bara fick plats. Sen började vi, rebelliska som fan, o snyta oss, så högt vi barade orkade.. Folk vände sig om och stirrade med äcklade miner , vissa slutade äta helt.. Efter ett tag blev vi givetvis utkörda, men skrattade nästan ihjäl oss.. Va var fjorton och hatade hela världen just då.

15 år och inte ett dugg bättre till sinnet. Konfirmationsdags och vi hatade även det. Men med tjat från föräldrarna gick vi till slut med på det, vi var ju inte omöjliga, bara obstinata. Så varje onsdag eftermiddag gjorde vi lektionerna till roliga timmar, vi ritade Jesus som nerdrogad och full, rev ut bibelsidor och vek flygplan, bytte ut låttexterna från psalmerna till våra egna så vi låg dubbelvikta av skratt ..

Så börjar konfirmationsdagen närma sig och Lovisa och jag fick chockbeskedet: Min mamma hade "återvänt" och nu skulle vi flytta till en annan stad, på stört. Så min konfirmation fick bli därborta. Lovisa blev hysterisk, jag likaså. Så när dagen kom bad jag min mamma åka i förväg, min bror skulle skjutsa mig senare. Honom övertygade jag att skjutsa mig till Lovisa istället, så där blev vi konfirmerade tillsammans trots allt ändå.

Mycket skoj, mycket drama, skratt och tårar har det varit.

Idag är Lovisa förlovad med en jättebra kille, de bor tillsammans och hon har ett bra jobb som hon trivs med.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren CharlieShane med Poeter.se id #24259 innehar upphovsrätten